

Referat af 33. Europaudvalgsmøde onsdag den 23. maj 2007, kl. 10.00

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Jens Kirk (V), Gudrun Laub (V), Martin Henriksen (DF), Svend Auken (S), Mette Gjerskov (S), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF), Per Clausen (EL).

Desuden deltog familie- og forbrugerminister Carina Christensen, beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen, indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen og socialminister Eva Kjer Hansen.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 2803 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 30.-31. maj 2007

Dagsordenspunkterne 8, 11, 12 og 20 blev forelagt af familie- og forbrugerministeren.

Dagsordenspunkterne 1-3 og 7 blev forelagt af beskæftigelsesministeren.

Dagsordenspunkterne 13-19 blev forelagt af indenrigs- og sundhedsministeren.

Dagsordenspunkterne 4-6 og 9 og 10 blev forelagt af socialministeren

Familie- og forbrugerministeren: På det kommende rådsmøde for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse har Familie- og forbrugerministeriet nogle sager på dagsordenen, som jeg vil gennemgå her i udvalget i dag. Det drejer sig om følgende punkter til orientering:

Udkast til konklusioner fra Rådet og medlemsstaternes regeringer i Rådet om vigtigheden af familievenlige politikker i Europa og dannelsen af en familiealliance (dagsordenens punkt 8) og

Rådsresolution om EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013 (dagsordenens punkt 11).

Den såkaldte "4-pakke" (dagsordenens punkt 12) består af fire forordningsforslag, som omhandler en fælles godkendelsesprocedure, enzymer, aromaer samt tilsætningsstoffer. Denne sag forelægger jeg til forhandlingsoplæg.

Desuden ønsker jeg at orientere udvalget om en sag, der endnu ikke er på en rådsmødedagsorden, nemlig forslaget om regelforenkling af hygiejne-

forordningen (dagsordenens punkt 20).

Beskæftigelsesministeren: Jeg vil forelægge dagsordenpunkt 1-3 og 7. Socialministeren vil forelægge de øvrige punkter undtagen punkt 8, som er blevet forelagt af familieministeren. Alle mine punkter forelægges til orientering.

Jeg har ikke selv mulighed for at deltage i rådsmødet den 30. maj, men socialministeren vil fremføre de danske synspunkter i mit fravær.

Indenrigs- og sundhedsministeren: Jeg skal forelægge sundhedspunkterne på dagsordenen for rådsmødet den 30.-31. maj.

Der er seks sundhedssager på dagsordenen for rådsmødet – det er punkt 13 til 18 i samlenotatet og på dagsordenen. Jeg forelægger dem til orientering. Jeg vil kort komme ind på to af de pågældende sager. De øvrige fire sager vil jeg ikke komme ind på, medmindre udvalget ønsker. Desuden forelægger jeg dagsordenens punkt 19 om valgret og valgbarhed til Europa-Parlamentet til forhandlingsoplæg.

Socialministeren: Jeg forelægger punkterne 4, 5 og 6 samt 9 og 10 – alle til orientering. Derudover vil jeg gerne ganske kort orientere om et punkt under eventuelt på Rådets dagsorden vedrørende de sociale aspekter af menneskehandel.

1. Forslag til rådsafgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker - *Politisk enighed*

KOM (2006) 0815, KOM (2006) 0032

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Beskæftigelsesretningslinjer for 2005:

KOM (2005) 0141 – bilag 1 (grundnotat af 3/5-05)

Udvalgsmødereferater:

(05) side 1389 (seneste behandling i EEU 24/5-06)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 1 omhandler de fælles europæiske beskæftigelsesretningslinjer. Rådet skal nå politisk enighed om en rådsafgørelse, der – som aftalt på forårstopmødet i 2005 – indebærer, at retningslinjerne for 2005 også opretholdes for 2007.

Ligesom i 2006 lægges der således vægt på gennemførelsen af de nationale reformprogrammer fra 2005. Det følger af Lissabonstrategiens tre-års cyklus, som blev besluttet af Det Europæiske Råd i foråret 2005. Til næste år vil Rådet skulle tage stilling til de nye retningslinjer, som skal løbe over de efterfølgende tre år.

Jeg forventer, at der uden videre debat vil være tilslutning til rådsafgørelsen. Også fra dansk side kan vi støtte rådsafgørelsen.

Svend Auken syntes, der var en række gode meldinger i det, der var sagt, men det er implementeringen, der er det interessante.

2. Aktiv aldring

- *Godkendelse af fælles udtalelse fra EMCO og SPC*

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Beskæftigelsesministeren: Det næste punkt omhandler aktiv aldring og er delt ressort mellem socialministeren og mig. Jeg vil her på begge ministres vegne fremlægge punktet til orientering.

Aktiv aldring er en prioritet for det tyske formandskab, som derfor har taget initiativ til, at beskæftigelseskomitéen har udarbejdet en rapport om emnet. Rapporten har dannet baggrund for, at beskæftigelseskomitéen og komitéen for social beskyttelse har udarbejdet en fælles udtalelse om aktiv aldring, som Rådet skal tage stilling til den 30. maj.

Udtalelsen slår klart fast, at der er behov for politikændringer. EU's arbejdsstyrke forventes nemlig reduceret med mere end 20 millioner personer, og den potentielle økonomiske vækstrate forventes halveret i løbet af få årtier, hvis ikke landene gør en ekstra indsats.

EU er i dag langt fra Lissabonmålsætningen om en beskæftigelsesfrekvens for ældre arbejdstagere på 50 pct. i 2010. Beskæftigelsesfrekvensen for denne gruppe er senest målt til 42,5 pct. for det samlede EU. I Danmark opfylder vi dog allerede målet, idet beskæftigelsen for de ældre arbejdstagere i 2005 var på 58 pct.

Udtalelsen fremhæver en række politiske budskaber, som alle bygger på gode eksempler fra medlemslandene. Jeg vil ikke uddybe indholdet nærmere her, men henviser til det udarbejdede samlenotat om sagen.

Det er selvfølgelig i dansk interesse, at medlemslandene bestræber sig på at reformere arbejdsmarkeds- og socialpolitikken med henblik på at opnå højere vækst og beskæftigelse i Europa. Derfor kan regeringen også støtte udtalelsen om aktiv aldring.

Jeg forventer, at udtalelsen om aktiv aldring vil blive godkendt uden videre debat.

Svend Auken havde sympati for, at flere ældre blev på arbejdsmarkedet, men pegede på, at der i virkelighedens verden er mange barrierer, og udviklingen går ikke i retning af at fastholde folk på arbejdsmarkedet. I mange lande er der en tendens til, at folk bliver smidt ud endog før de fylder 60 år. Derfor er det et vigtigt politikområde, hvor vi gensidigt kan inspirere hinanden. Svend Auken spurgte, om beskæftigelsesministeren havde fået inspiration

til at gøre noget anderledes i Danmark.

Beskæftigelsesministeren ville naturligvis have ørerne åbne og høre, om der skulle være områder, hvor han kunne blive inspireret, men han mente, vi gjorde det bedre i Danmark, hvor vi har 58 pct. i gruppen af ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet, mens EU's gennemsnit er på 42,5 pct. Han mente, at det, man gjorde med velfærdsaftalen for de ældre, kan danne mønster for andre lande. Der er flere og flere ældre, der bliver på arbejdsmarkedet, og det ville også være unaturligt andet, når demografien tilsiger, at der bliver mangel på arbejdskraft. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at fastholdelse af de ældre også er et emne, der drøftes i trepartsforhandlingerne på det offentlige område.

3. "Good Work"

Udkast til rådsresolution om ny fællesskabsstrategi 2007-2012 om arbejdsmiljø

- Vedtagelse og politisk drøftelse

KOM (2007) 0062

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Beskæftigelsesministeren: Det næste punkt på dagsordenen drejer sig om "Good work" og den nye arbejdsmiljøstrategi for 2007-2012, som Kommissionen har præsenteret i en meddelelse fra februar 2007. Jeg forelægger punktet til orientering.

Som opfølgning på meddelelsen har formandskabet lagt op til vedtagelse af en rådsresolution om strategien. Der er også lagt op til en egentlig drøftelse på rådsmødet på baggrund af spørgsmål fra formandskabet.

Med rådsresolutionen vil Rådet således tage politisk stilling til Kommissionens meddelelse om den nye fællesskabsstrategi om arbejdsmiljø. Hermed følger man den samme procedure som sidste gang, Kommissionen fremlagde en arbejdsmiljøstrategi, nemlig for 2000-2006.

Regeringen er positiv over for resolutionsudkastet, der fremhæver strategiens målsætninger om forøget produktivitet og kvalitet i arbejdet. Bl.a. skal antallet af arbejdsulykker på EU-plan søges reduceret med 25 pct. – mens der dog skal tages hensyn til udgangspunktet i hvert enkelt medlemsland.

Resolutionen anerkender betydningen af "Good Work" og de underliggende principper herfor.

Resolutionen lægger endvidere vægt på en moderne og effektiv lovgivning, som skal gennemføres ordentligt i medlemsstaterne. Lovgivningen skal desuden forenkles, uden at det nuværende beskyttelsesniveau ændres.

Regeringen finder det især positivt, at resolutionen opfordrer med-

lemslandene til at sikre en bedre håndhævelse af lovgivningen. Det er ligeledes positivt, at der skal udvikles nye metoder til at måle medlemslandenes indsats og fremskridt ved gennemførelsen af strategien, særligt ved brug af såkaldt "scoreboard", som gør det muligt at måle landenes indsats i forhold til hinanden. Det er netop sådanne tiltag, som vi fra dansk side har arbejdet for at få med i strategien.

Regeringen støtter endvidere resolutionens opfordring til medlemslandene om – sammen med arbejdsmarkedets parter – at udvikle og gennemføre nationale handlingsplaner og at fastsætte kvantitative mål, hvor det er relevant. Også her afspejler strategien danske holdninger.

Regeringen støtter også prioriteringen af forbedringer af virksomhedernes konkurrenceevne, f.eks. ved at lette de administrative byrder uden at forringe det nuværende beskyttelsesniveau.

Resolutionen forventes vedtaget på rådsmødet.

Svend Auken henviste til, at man netop havde haft en drøftelse med familie- og forbrugerministeren om et forslag om at afbureaukratisere fødevarerkontrollen, hvor det viste det, at det ville gå ud over beskyttelsesniveauet. Derfor var det magtpåliggende for ham at sige, når man taler om at afbureaukratisere på arbejdsmiljøområdet, at hensynet til sikkerhed og sundhed for Socialdemokraterne er langt vigtigere end hensynet til at lette erhvervslivets byrder. Man kan være bange for, at kommissær Verheugens udmelding til alle tjenestegrene om, at de skal reducere de administrative byrder med 25 pct., kan føre til, at fornuftige regler bliver underløbet.

Beskæftigelsesministeren håbede ikke, Svend Auken mente, at bureaukrati i sig selv fører til et godt arbejdsmiljø.

Svend Auken pegede på, at vi har triste konkrete erfaringer, som viste, at et forslag fra Kommissionen førte til en forringelse af beskyttelsesniveauet. Det var regeringen enig i, og derfor var man enige om, at forslaget skulle tages af bordet. Det er udmærket at afbureaukratisere, men det må ikke gå ud over sikkerheden og sundheden for medarbejderne.

Beskæftigelsesministeren erklærede sig enig heri. Han pegede på, at et af formålene med forslagene om at nedbringe de administrative byrder også var at gøre reglerne enklere, så de i højere grad bliver overholdt.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af proceduren for implementering af forordning (EF) nr. 883/2004 vedrørende koordination af de sociale sikringsystemer

a) Afsnit III, kapitel 1 (ydelse ved sygdom og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab)

b) Afsnit IV, kapitel 1 (Finansielle bestemmelser)

- *Delvis generel indstilling*

KOM (2006) 0016

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 15)

KOM (2006) 0016 – bilag 2 (grundnotat af 16/3-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 99, side 392 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

(05) side 1381 (behandlet i EEU 24/5-06)

Socialministeren: Mit første punkt er punkt 4 om gennemførelsen af Rådets forordning 883/04 om koordination af de sociale sikringsordninger.

Forud for rådsmødet den 1. juni 2006 forelagde jeg forslag til afsnit I og II – de generelle bestemmelser – til forslag til gennemførelsesforordning til forordning 883/2004. Og forud for Rådsmødet den 1. december 2006 forelagde jeg forslag til afsnit III, som er pensionsafsnittet. Nu er turen så kommet til afsnit III, ydelser ved sygdom og moderskab, samt afsnit IV, finansielle bestemmelser.

Tilslutning til disse afsnit sker under den forudsætning, at tilslutningen er foreløbig. Endelig tilslutning kan først gives, når det samlede forslag til gennemførelsesforordning har været behandlet.

Vi har fra dansk side ingen problemer med forslaget.

5. Forordningsforslag til ændring af forordning 883/04 om koordination af social sikring og etablering af Bilag XI

a) Forslag til ændring af forordning 883/04

b) Bilag VIII

c) Forslag til bilag XI for den del, der relaterer sig til afsnit III, kapitel 1 i forslag til gennemførelsesforordning

- *Delvis generel indstilling*

KOM (2006) 0007

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 99, side 392 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

(05) side 1383 (behandlet i EEU 24/5-06)

Socialministeren: Punkt 5 er forslag til ændring af forordning 883/04 om koordinering af social sikring og etablering af bilag XI,

Forslagene indeholder ikke vanskeligheder for hverken Danmark eller de andre medlemslande.

Der er dels tale om forslag til enkelte justeringer og tilføjelser til forordning 883/2004, dels forslag til ændringer til bilag VIII til forordning 883/2004 og endelig forslag til optegnelser i bilag XI i forordning 883/2004.

Vi har heller ikke her fra dansk side nogen som helst problemer med forslaget.

6. Forslag til Europa- Parlamentets og Rådets forordning til ændring af forordning 1408/71 om vandrende arbejdstageres og selvstændiges samt deres familiemedlemmers sociale sikring og ændring af gennemførelsesforordningen 574/72 (Diverse ændringer 2006)

- *Generel indstilling*

KOM (2007) 0159

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Socialministeren: Punkt 6 vedrører den årlige opdatering af forordningen om koordination af social sikring, som er nødvendiggjort af ændringer i medlemsstaternes nationale lovgivning.

Vi har fra dansk side ingen problemer med forslaget.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende forbedring af portabiliteten af supplerende pensionsrettigheder

- *Politisk enighed*

KOM (2005) 0507

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 26)

KOM (2005) 0507 – bilag 2 (grundnotat af 24/11-05)

KOM (2005) 0507 - bilag 3 (høringssvar af 22/2-07)

KOM (2005) 0507 - bilag 5 (Beskæftigelsesministeriets reviderede samlenotat af 3/5-07)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 337, side 1238 FO (forhandlingsoplæg forelagt 11/5-07)

Alm. del (06) – bilag 99, side 447 og side 459 (behandlet i EUU 24/11-06)

(05) side 1386 (behandlet i EUU 24/5-06)

(05) side 469 (behandlet i EUU 2/12-05)

Beskæftigelsesministeren: Det sidste punkt, jeg vil forelægge, vedrører forslaget til direktiv om overførsel af supplerende pensionsrettigheder.

Sagen blev senest forelagt for Europaudvalget den 11. maj 2007, hvor udvalget gav mig mandat til brug for de videre forhandlinger om direktivforslaget. Punktet forelægges derfor til orientering.

Siden jeg forelagde sagen for Europaudvalget den 11. maj, har der været afholdt to møder i Coreper. Disse møder har vist, at der fortsat er udeståender, som behøver en afklaring. Helt overordnet tegner der sig to blokke: Én side, som på forskellig vis ønsker at undtage forskellige nationale pensionsordninger fra direktivet, og en anden side, der ikke anser forslaget for ambitiøst nok og derfor mener, at forslaget ikke i tilstrækkelig grad fremmer mobiliteten.

Vi har først sent i går modtaget den reviderede tekst fra formandskabet, som skal danne baggrund for drøftelsen på rådsmødet. Det er derfor ikke muligt for mig at orientere nærmere om, hvad formandskabet lægger op til, og hvordan sagen vil blive grebet an.

Men regeringen vil naturligvis følge forløbet nøje og arbejde inden for rammerne af det mandat, som jeg har fået her i Europaudvalget.

Det skal måske i den forbindelse bemærkes, at de danske mærkesager ikke ser ud til at komme i spil, da uenigheden findes på andre fronter.

Regeringen finder det derfor sandsynligt, at det udspil, der kommer fra det tyske formandskab, vil kunne støttes fra dansk side. Men det forudsætter naturligvis, at forslaget er i tråd med det mandat, vi har med os fra dansk side.

Svend Auken sagde, at Socialdemokraterne var vældigt optaget af, at man respekterer aftalerne på det danske arbejdsmarked, og at vi har mulighed for at fastsætte reglerne ved overenskomst, men han forstod på det, beskæftigelsesministeren sagde om, at danske mærkesager ikke var i spil, at det kunne vi fortsat.

Han fandt det en lille smule utilfredsstillende, at udvalget skal diskutere sagen på basis af et tysk forslag, som det ikke kender, når Beskæftigelsesministeriet trods alt har fået det. Kan beskæftigelsesministeren ikke sige lidt om, hvad det handler om.

Beskæftigelsesministeren var fortrøstningsfuld, fordi portabilitet var ude af direktivet.

Han beklagede, at det ikke havde været muligt at oversende det tyske kompromisforslag, som man først havde modtaget sent dagen før, men han oplyste, at det indeholdt en liste på tre udestående spørgsmål: 1) Vil de lande, der synes, at direktivet er uambitiøst, venligst overveje, om man ikke hellere skal lave en lille, men entydig forbedring frem for ingen forbedring? Formandskabet mener, det er vigtigt at vise Parlamentet og Kommissionen, at der fortsat kan laves aftaler trods krav om enighed. 2) Hvornår skal direktivet

træde i kraft? Beskæftigelsesministeren sagde, at på det spørgsmål svarer Danmark: "Om 5 år, så vi kan nå at få en ny overenskomstaftale." 3) Hvilke ordninger vil man tillade undtaget? Her er vort synspunkt: "Så få som overhovedet muligt." Beskæftigelsesministeren tilføjede dog, at vi vil være pragmatiske, for vort hovedinteresse er at beskytte de danske arbejdsmarkedspensioner.

8. Udkast til konklusioner fra Rådet og medlemsstaternes regeringer i Rådet om betydningen af familievenlige politiske tiltag i Europa og etableringen af Den Europæiske Alliance for Familier

- Vedtagelse og udveksling af synspunkter

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Familie- og forbrugerministeren: Lad mig starte med punktet vedrørende dannelsen af en familiealliance i Europa, som jeg forelægger til orientering.

Det Europæiske Råd tiltrådte på sit forårsmøde i marts, at Den Europæiske Alliance for Familier er en europæisk platform for udveksling af familiepolitiske erfaringer blandt andet som svar på den demografiske udfordring.

Formandskabet har nu fremlagt udkast til rådskonklusioner om betydningen af familievenlige politikker i Europa og etableringen af Den Europæiske Alliance for Familier.

Alliancen præciseres her som en menings- og erfaringsudveksling imellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Der lægges i denne forbindelse vægt på, at initiativet ikke rører ved kompetencefordelingen mellem Fællesskabet og medlemsstaterne. Familiepolitik forbliver således et nationalt anliggende.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne om vigtigheden af familievenlige politikker i Europa og dannelsen om af Den Europæiske Alliance for Familier.

9. Implementering af Beijing-handlingsplanen

- Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 39)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 99, side 387 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

Socialministeren: Jeg springer herefter til punkt 9, som er den årlige opfølgning på Beijing handlingsplanen. Siden 1999 har man som bekendt benyttet sig af indikatorer til at tegne et billede af situationen blandt medlemslandene og i EU's institutioner i forhold til de kritiske områder i Beijing handlingsplanen. Indikatorerne bruges også til at følge udviklingen på området, bl.a. i

forbindelse med Kommissionens årlige statusrapport for ligestillingen i EU.

Formandskabet har udarbejdet en rapport om kønsfordelingen på de længerevarende uddannelser. Rapporten viser, at der er forholdsvis store udsving mellem landene, men at der trods alt tegner sig et tydeligt billede af et meget kønsopdelt uddannelsessystem.

På basis af rapportens konklusioner har formandskabet udarbejdet en rådskonklusion om uddannelse og træning for kvinder, som blandt andet opfordrer medlemslandene til at nedbryde kønsstereotyper i uddannelsessystemet samt fremme mainstreamingsindsatsen og andelen af kvinder på topniveau i den akademiske verden.

I rådskonklusionen indgår der desuden 3 indikatorer om henholdsvis:

- Kønsfordelingen i typiske mandefag såsom matematik, naturvidenskab og teknik.
- Beskæftigelsesprocenten fordelt på køn i forhold til uddannelsesniveau.
- Kønsfordelingen blandt PhD'er og akademiske medarbejdere.

Netop uddannelsesvalget er jeg meget optaget af, fordi Danmark faktisk har et af de mest kønsopdelte arbejdsmarkeder i verden. Jeg har udarbejdet et internetbaseret og interaktivt materiale målrettet lærere, forældre og elever i udskoling med henblik på at skabe opmærksomhed om de kønsbestemte valg, som mange unge foretager helt ukritisk. I samarbejde med Undervisningsministeriet har jeg også sat fokus på vejlederne og deres rolle i forhold til vejledningen af piger og drenge for at sikre lige og frie valg og muligheder for den enkelte.

Noget af det, der er interessant i formandskabets oversigt over kønsfordelingen på de længerevarende uddannelser, er, at det, vi betegner som mandefag i Danmark, ikke nødvendigvis er et mandefag i alle lande. I Danmark udgør kvinder for eksempel godt 38 pct. inden for naturvidenskab, matematik og computervidenskab, mens andelen i et land som Rumænien ligger på næsten 61 pct., i Italien er den godt 53 pct. og i Portugal 54 pct.

De meget store forskelle underbygger min holdning om, at danske unge i vid udstrækning vælger ud fra traditionelle opfattelser af, hvad piger og drenge kan, og ikke ud fra de kompetencer, som de reelt har.

Fra dansk side har vi under forhandlingerne om rådskonklusionen lagt vægt på, at fokus ikke entydigt skulle ligge på kvinders uddannelse og træning, men derimod på kønsfordelingen mere generelt, idet jeg finder det lige så afgørende, at mænd kommer ind i kvindefag som omvendt. Dette synspunkt har vundet genklang blandt de andre lande, og rådskonklusionen er blevet mere afbalanceret end i det oprindelige udkast.

Jeg agter derfor at støtte vedtagelsen af rådskonklusionen på rådsmødet.

Nu vi er ved ligestilling, vil jeg kort orientere om status for det nye europæiske ligestillingsinstitut, som jeg ved interesserer udvalget, og som vi har drøftet flere gange.

Instituttet burde have været oprettet pr. 1. januar i Vilnius, men det er desværre forsinket, fordi vedtagelsen af instituttet faldt så sent sidste år. Stillingen som direktør for instituttet er netop blevet slået op. Som bekendt skal direktøren udpeges af bestyrelsen efter indstilling fra Kommissionen, og før den endelige udnævnelse skal direktøren redegøre for sine planer i Europa-Parlamentets Kvindeudvalg.

Stillingsopslaget ligger på vores hjemmeside og er formidlet i forskellige ligestillingskredse. Bestyrelsen for Ligestillingsinstituttet er nu nedsat. I første omgang er der 18 lande med, herunder Danmark, der kommer til at sidde med fra 1. juni. Kommissionen har meldt ud, at de ønsker højt profilerede kandidater med erfaring fra ligestillingspolitisk arbejde. Jeg vil ikke fra dansk side gå ind og støtte specifikke ansøgere til stillingen.

10. Sociale tjenesteydelser af generel interesse

- *Mundtlig fremskridtsrapport fra SPC's formand*

KOM (2006) 0177

Rådsmøde 2803 – bilag 1 (samlenotat side 41)

KOM (2006) 0177 – bilag 1 (regeringens svar på spørgeskema om tjenesteydelser)

Udvalgsmødereferater:

(06) side 1381 (senest behandlet i EEU 24/5-06)

Socialministeren: Mit sidste punkt på den egentlige dagsorden er punkt 10 om sociale tjenesteydelser af generel interesse. Forud for rådsmødet den 1. december orienterede jeg udvalget om, at medlemsstaterne skulle besvare en række spørgsmål om deres definitioner og opfattelser af begrebet sociale tjenesteydelser. Den danske besvarelse blev sendt i kopi til udvalget.

Nu har Kommissionen foretaget en sammenskrivning af landenes besvarelser, og det fremgår med tydelighed, at der er stor spredning i opfattelserne fra land til land – ikke mindst med hensyn til, om der ønskes specifik EU-regulering på området.

Der er dog almindelig enighed om, at der er behov for fortsat at drøfte problemerne, og Kommissionen har varslet, at den kommer med en meddelelse herom til efteråret. Der vil vi så tage bestik af situationen.

Svend Auken gjorde – selv om der kun er tale om en fremskridtsrapport – opmærksom på, at der er tale om udpræget forligsstof, og at en forudsætning for, at der i Folketinget er givet tilslutning til, at Danmark kunne stemme ja til tjenesteydelsesdirektivet, er en snæver afgrænsning af de økonomiske aktiviteter på det sociale område. Som udgangspunkt betragter vi

velfærdsstatens grundtjenester som undtaget fra tjenesteydelsesdirektivet. Men hele Kommissionens øvelser går ud på, at da man ikke kunne komme igennem med sine synspunkter i forbindelse med tjenesteydelsesdirektivet, vil man nu smugle dem ind ad bagvejen. Derfor er det vigtigt, at vi siger, at det ønsker vi ikke. Det bliver en skandale uden lige, hvis velfærdssamfundet pludselig skal omdannes til EU-regulering under indre markeds regler.

Svend Auken var fuldstændig enig med socialministeren i, at det kan være meget godt at få et billede af, hvad der er Kommissionens mening, men han var bange for, at den vil definere stort set alt som økonomisk aktivitet, som er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet, og ikke aktiviteter af generel interesse, som er undtaget. Svend Auken tilføjede, at han ikke oplevede det sådan, at der var nogen konflikt mellem socialministeren og Socialdemokraterne, men som sagt er der tale om aftalestof.

Socialministeren sagde i svaret til Svend Auken, at hun var opmærksom på de interesser, der er på området. Vi må fortælle, hvordan vi har indrettet os, for landene har meget forskellige synspunkter. Vi vender tilbage til sagen til efteråret.

Svend Auken henviste til de ret enslydende høringsvar, man havde fået fra lønmodtagerorganisationerne, hvis holdning svarede helt til hans egen og til det, man var enige om, at regeringen skulle arbejde ud fra. Derfor opfordrede han socialministeren til at sige noget om dette emne. Noget taler for en mere præcis afgrænsning, når der er så store meningsforskelle.

Lone Dybkjær tog Svend Aukens sidste bemærkninger om præcise regler op og sagde, at det var den lære, man kunne drage af dette og andre punkter på dagsordenen, at hvis ikke de regler, som Ministerrådet fastlægger, er meget præcise, så går Domstolen ind og præciserer, hvordan den mener, reglerne skal opfattes. De ”runde” tekster, som vi er vant til i Danmark, duer ikke i EU-systemet.

Socialministeren ville lægge sig Svend Aukens opfordring til at sige noget om emnet på sinde.

Hun var enig med Lone Dybkjær i, at vi skal have så klare regler som overhovedet muligt.

11. Rådsresolution om EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013

- Vedtagelse

KOM (2007) 0099

Rådsmøde 2803 – bilag 3 (samlenotat side 3)

KOM (2007) 0099 – bilag 1 (notat om Kommissionens forbrugerpolitiske strategi)

Familie- og forbrugerministeren: På rådsmødet skal der vedtages rådsreso-

lution om EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013.

Som bekendt har EU-Kommissionen den 13. marts 2007 vedtaget en forbrugerpolitisk strategi for årene 2007-2013.

Regeringen er meget positiv over for Kommissionens forbrugerstrategi, som vi finder ligger i fin tråd med de danske prioriteringer på forbrugerområdet.

Strategien er ambitiøs og indeholder vigtige prioriteringer og indsatsområder, som er nødvendige for at imødegå morgendagens udfordringer for forbrugerpolitikken.

Vi er fra regeringens side enige i, at bedre overvågning af forbrugermarkeder, bedre regulering og klagemuligheder samt bedre informerede og veluddannede forbrugere er kerneområder.

Fra dansk side har vi arbejdet særligt på at få afspejlet tankerne bag det danske ønske om etablering af et forbrugerpanel i Kommissionens forbrugerpolitiske strategi. Derfor er det meget positivt at se, at disse tanker og bagvedliggende hensyn også er afspejlet i strategien.

Udkastet til rådsresolution indeholder en række betragtninger om forbrugerpolitikens betydning og de vigtigste udfordringer for de kommende år.

Fra regeringens side er vi især glade for, at det anerkendes, at forbrugerpolitikken spiller en vigtig rolle i forbindelse med udviklingen af det indre marked og synergien med indre markeds politikker.

I resolutionen er der taget højde for en række af de bemærkninger, som vi fra regeringens side har spillet ind med. Således er hensynene bag de danske initiativer om såvel et europæisk forbrugerpanel, forbrugerkonsekvensvurderinger, tværgående målinger af forbrugerforhold som bedre klagemuligheder reflekteret.

I resolutionen opfordres Kommissionen således til at støtte forbrugerrelaterede undersøgelser af, hvordan markedet fungerer, og til at udvikle passende indikatorer til måling af forbrugerforhold, så man bedre kan tilrettelægge og evaluere forbrugerpolitikken. Det er netop også et dansk fokusområde.

Endvidere opfordres Kommissionen til at fortsætte med at overvåge effektiviteten af de eksisterende anbefalinger, som indeholder minimumsgarantier for udenretlig tvistløsning, og at arbejde for en bredere anvendelse og styrkelse af de principper, som anbefalingerne indeholder. Dette ligger i fin forlængelse af det danske arbejde med at få etableret flere klagenævn rundt omkring i Europa.

Et andet område, der fremhæves, er, at Kommissionen bør lægge større vægt på grundige konsekvensvurderinger på alle EU's politikområder, som har en varig effekt på forbrugerinteresser. Fra dansk side arbejder vi netop på at få en mere formaliseret inddragelse af forbrugerinteresserne, og at der for

alle relevante retsakter foretages en vurdering af konsekvenserne for forbrugerbeskyttelsesniveauet.

Ligeledes er vi meget tilfredse med, at Kommissionen bliver opfordret til i højere grad at involvere de relevante forbrugerpolitiske interessenter i de høringer, der gennemføres inden for andre EU-politikker vedrørende forslag, der har væsentlige virkninger for forbrugerne.

Regeringen kan således støtte det foreliggende forslag til rådsresolution.

Mette Gjerskov var langt hen ad vejen enig i det, familie- og forbrugerministeren havde sagt, men havde ligesom Forbrugerrådet hæftet sig ved, at man vil oplyse forbrugerne frem for at beskytte dem. Hun fremhævede, at det er meget væsentligt for Socialdemokraterne, at der er en konflikt mellem forbrugernes interesser og erhvervslivets interesser, så er det forbrugernes interesser, der bør veje tungest.

Hun undrede sig over, at der fra Folketingets side ikke var afgivet høringssvar på grønbogen, selv om Socialdemokraterne sammen med SF og De Radikale var kommet med en mindretalsudtalelse fra Erhvervsudvalget.

Hun opfordrede regeringen til at bruge nogle kræfter på det område på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Anne Grete Holmsgaard opfordrede regeringen til at gøre det meget klart, at sikringen af forbrugerne og muligheden for at gå videre i det enkelte land er vigtigere end information. Hun henviste til, at Folketingets partier i fællesskab under en folketingsdebat i maj måned 2006 havde vedtaget, at beskyttelse af forbrugere, miljø og sundhed skal tillægges større værdi end implementering af det indre marked. Det mente hun, regeringen burde bruge offensivt. Det er fint med information, men det må på ingen måde betyde, at man nedtoner forbrugerbeskyttelsen, og vi skal have muligheden for at gå videre og undgå en totalharmonisering.

Svend Auken syntes, det var fint, hvis man kunne bruge den formulering, man var nået til enighed om i 2006. Han kunne i øvrigt tilslutte sig Mette Gjerskovs bemærkninger.

Svend Auken opfordrede familie- og forbrugerministeren til at slå et slag for at etablere det indre marked for forbrugerne, og brugte roamingsagen som et eksempel på, at erhvervslivets monopoler bruger landegrænser som et argument for at tage alt for høje priser. Det må kun være de reelle omkostninger, der begrundet prisforskelle.

Lone Dybkjær tilsluttede sig Svend Aukens bemærkninger om roamingsagen og syntes, det var vigtigt at fastholde, at forbrugerne må sættes i højsædet. Det er væsentligt at sige det netop nu, hvor det indre marked via domstolsafgørelser får stærkere og stærkere betydning. Det bliver formentlig

den nye kamp, vi bliver nødt til at tage i EU.

Familie- og forbrugerministeren erklærede sig fuldstændig enig med Mette Gjerskov og Anne Grete Holmsgaard i, at vi skal sikre, at forbrugerne bliver beskyttet, og at vi skal prioritere forbrugernes interesser over erhvervslevets. Det vil vi også betone over for Kommissionen. I øvrigt mente hun, den nye kommissær var indstillet på at opprioritere forbrugerpolitikken. Det er rigtigt, at man fokuserer på oplysning, men det er ikke på bekostning af forbrugerbeskyttelsen.

Familie- og forbrugerministeren sagde, at regeringens svar på grønbo-gen bliver afgivet af Justitsministeriet.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard sagde familie- og forbrugerministeren, at i første omgang havde hun været kritisk over for det, den nye kommissær havde sagt om totalharmonisering, men senere havde hun haft lejlighed til at mødes med hende og forstået, at kommissæren var interesseret i et højt beskyttelsesniveau i alle landene, hvilket vi også er. Der kan der være steder, hvor totalharmonisering er en fordel. Men vi vil ikke være med til totalharmonisering, hvis det overhovedet går ud over de danske forbrugeres beskyttelse.

Familie- og forbrugerministeren erklærede sig enig med Svend Auken i, at vi skal etablere det indre marked for forbrugerne.

Hun var ligeledes enig med Lone Dybkjær i, at forbrugerne skal sættes i højsædet. Hendes vurdering var også, at den nye kommissær ville gøre rigtigt meget for det.

Formanden gjorde opmærksom på, at såvel regeringen som Folketinget afgiver svar på grønbo-gen, og der kommer et svar fra Europaudvalget med en flertalsudtalelse og en mindretalsudtalelse.

Anne Grete Holmsgaard mente, vi offensivt skulle gå imod totalharmonisering, idet vi er på et stadium i EU's udvikling, hvor der er en tendens til, at det er økonomien, der definerer den nye lovgivning.

FO 12. Forslag til Europa-Parlamentets forordninger om fødevarerenszymer, aromaer og tilsætningsstoffer og om fælles godkendelsesprocedurer herfor ('4-pakken')

a) Kommissionens forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om en fælles godkendelsesprocedure for fødevarerenszymer, fødevarerenszymer og fødevarerenszymeraromaer.

- *Generel indstilling*

KOM (2006) 0423

Rådsmøde 2803 – bilag 3 (samlenotat side 7)

KOM (2006) 0423 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse fra Forbrugerrådet)

EU-note (06) – E 59 (notat om 4-pakken)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 50, side 153 (seneste behandling i EUU 13/10-06)

b) Kommissionens forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om fødevarerenszymer

- *Generel indstilling*

KOM (2006) 0428

Rådsmøde 2803 – bilag 3 (samlenotat side 7)

KOM (2006) 0428 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse fra Forbrugerrådet)

EU-note (06) – E 59 (notat om 4-pakken)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 50, side 153 (seneste behandling i EUU 13/10-06)

c) Kommissionens forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om fødevarerenszymer og om ændring af Rådets direktiv 83/417/EØF, Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, direktiv 2000/13/EF og Rådets direktiv 2001/122/EF

- *Generel indstilling*

KOM (2006) 0427

Rådsmøde 2803 – bilag 3 (samlenotat side 7)

KOM (2006) 0427 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse fra Forbrugerrådet)

EU-note (06) – E 59 (notat om 4-pakken)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 50, side 153 (seneste behandling i EUU 13/10-06)

d) Kommissionens forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om aromaer og visse fødevaringredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89, Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96 og direktiv 2000/13/EF

- *Fremskridtsrapport*

KOM (2006) 0425

Rådsmøde 2803 – bilag 3 (samlenotat side 7)

KOM (2006) 0425 – bilag 2 (grundnotat af 3/10-06)

Rådsmøde 2758 – bilag 5 (henvendelse fra Forbrugerrådet)

EU-note (06) – E 59 (notat om 4-pakken)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 50, side 153 (seneste behandling i EUU 13/10-06)

Familie- og forbrugerministeren: Den såkaldte ”4-pakke” bestående af 4 forordningsforslag om enzymer samt tilsætnings- og aromastoffer fremlægges til forhandlingsoplæg.

Forslagene blev fremsat i juli 2006 med det formål at revidere og sammenskrive allerede gældende regler samt etablere nye regler på det ikke-harmoniserede enzymområde.

Desuden etableres en fælles godkendelsesprocedure for tilsætningsstoffer, aromaer og enzymer, således at godkendelsen af dem forløber på en ensartet og overskuelig måde.

Forslagene skal vedtages efter proceduren for fælles beslutningstagen. Det forventes, at Parlamentet behandler forslagene på samlingerne i henholdsvis juni og juli 2007.

Helt overordnet vil jeg gerne fremhæve, at ingen af disse forslag drejer sig om godkendelse af de omhandlede stoffer. Her fastlægges kun rammerne for udarbejdelse af de kommende positivlister.

Med hensyn til en mere detaljeret gennemgang af forslagene tillader jeg mig at henvise til det notat, udvalget har modtaget. Jeg vil koncentrere mig om de dele af forslaget, der særligt har givet anledning til drøftelser i Rådets arbejdsgruppe.

I forslaget om den fælles godkendelsesprocedure har Kommissionen foreslået at indføre en komitéprocedure med hensyn til senere vedtagelse og justering af positivlister for tilsætningsstoffer, aromaer og enzymer.

For så vidt angår tilsætningsstofferne er der tale om ændring fra en rådsprocedure, medens positivlister for enzymer og for de fleste aromaer er noget nyt.

Ingen medlemsstater har modsat sig anvendelsen af komitéproceduren. Forslaget er siden blevet ændret, således at den nye kontrolprocedure foreslås på relevante punkter. Den ændring er regeringen meget tilfreds med. Kontrolproceduren indebærer, at Rådet – og ikke mindst Europa-Parlamentet – får større kontrol med og indflydelse på udformningen af retsakter i komitéprocedure.

Regeringen er positiv over for forslaget vedrørende den fælles godkendelsesprocedure, da det sikrer en ensartethed i godkendelsen af aromaer, enzymer og tilsætningsstoffer.

Forslaget vedrørende tilsætningsstoffer er i store træk en sammenkrivning af allerede gældende EU-regler, hvilket regeringen kan støtte.

Etableringen af fælles regler for anvendelsen af enzymer vil betyde en styrkelse af forbrugernes beskyttelsesniveau, da alle fødevarerens enzymer i hele EU fremover vil blive sundhedsmæssigt vurderet. Dette finder regeringen meget positivt. Regulering af enzymer har i mange år været et dansk ønske, idet vi i Danmark i en årrække har haft en national anmeldelsesordning af enzymer.

Slutteligt kan jeg nævne det fjerde forslag, som drejer sig om aromaer. Også dette forslag er regeringen grundlæggende tilfreds med, men der udestår endnu nogle tekniske drøftelser af forslaget vedrørende fastsættelse af grænseværdier. Vi skal i den forbindelse selvfølgelig sikre os, at dette gøres på en måde, som er sundhedsmæssigt i orden.

Forhandlingerne er generelt forløbet i en positiv ånd, og der er ingen tvivl om, at forslagene kan vedtages med et kvalificeret flertal, hvilket regeringen agter at tilslutte sig.

FO Regeringens forhandlingsoplæg er således, at Danmark støtter de foreliggende forslag, og at man fra dansk side:

- arbejder for, at den nye kontrolprocedure anvendes i videst muligt omfang inden for de juridiske rammer, som er fastlagt i komitologiafgørelsen, og
- lægger vægt på, at reguleringerne i deres endelige udformning er sundhedsmæssigt acceptable.

Mette Gjerskov gik ind for den nye kontrolprocedure, men påpegede, at vi må sørge for ikke at få godkendt nogle stoffer, som viser sig at være farlige, og at der derfor må være tilstrækkelig med overvågning og sikres de tilstrækkelige ressourcer.

Hun kunne ligesom Forbrugerrådet støtte genevaluering af både tilsætningsstoffer og aromastoffer og fandt, at en genevaluering hvert tiende år er relevant.

Per Clausen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet der efter

hans opfattelse var tale om en afdemokratisering. Han kunne godt forstå fødevareindustriens glæde over forslaget, og nogenlunde af samme grunde var han imod.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at den nye kontrolprocedure indelbar, at Europa-Parlamentet kommer mere på banen, hvilket hun var tilfreds med. Men hun mente stadig, det var et stort problem, at det enkelte land ikke altid kunne trække i nødbremsen.

Hvad er kriterierne for, hvornår der er teknologisk behov for at udvikle nye stoffer?

Familie- og forbrugerministeren erklærede sig enig med Socialdemokraterne og Forbrugerrådet med hensyn til genevaluering af tilsætningsstofferne, hvor den videnskabelige vurdering ikke er helt op to date.

Hun forstod, at Per Clausen ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Hun bekræftede over for Anne Grete Holmsgaard, at Europa-Parlamentet er med inde i den nye kontrolprocedure, hvilket familie- og forbrugerministeren opfattede som positivt.

Hun forstod godt ønsket om klare kriterier for, hvornår der er tale om et teknologisk behov for nye stoffer, men det er ikke almindeligt at fastsætte den slags i lovgivningen, og det er heller ikke let, men måske kan man lave en form for vejledning. Der må dog være et vist råderum for de enkelte lande.

Anne Grete Holmsgaard var godt klar over, at der ikke var tradition for at definere tingene særlig specifikt i EU-lovgivningen, men på en eller anden måde må man gøre det, så det ikke bliver Domstolen, der skal fastsætte definitionerne.

Svend Auken spurgte, hvor hurtigt man kan få aromastoffer af listen igen, hvis man opdager, at de er allergifremkaldende, og ville gerne vide, hvordan det i praksis kan foregå, idet han henviste til, at det i sin tid havde taget ham 4 år at få nikkel forbudt, selv om det videnskabelige materiale var overvældene.

Han pegede på, at i en tid, hvor mange borgeres tillid til det europæiske samarbejde er styrtdykket, er forbrugerbeskyttelse et af de steder, hvor man faktisk kan forøge folks tillid, hvis EU gør noget. Han havde før nævnt roaming som et punkt, hvor EU kunne gøre noget for forbrugerne, og ville tilføje, at på lægemiddelområdet benyttede virksomhederne også ofte landegrænser til at tage meget høje priser i nogle lande. Derfor ville han gerne have familie- og forbrugerministeren til at sige: ”Vi vil have et grænseløst Europa, hvor det afgørende er omkostningerne og ikke de nationale grænser.”

Familie- og forbrugerministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at der skal være et reelt teknologisk behov, for at man godkender nye stoffer, og her anlægger vi har faktisk en meget restriktiv linje.

Hun ville følge Svend Auken's råd og fremføre hensynet til miljø og sundhed aktivt på rådsmødet.

Hun bad med udvalgets tilladelse en embedsmand svare på Svend Auken's spørgsmål om, hvordan man kan få stoffer af listen igen.

Embedsmanden sagde, at der er en "safe guard" klausul, som giver en medlemsstat, som identificerer en risiko, mulighed for at tage et produkt af markedet, hvis man notificerer Kommissionen om det. Så skal den pågældende medlemsstats forbud eller begrænsning behandles i komitéprocedure, og forbudet eller begrænsningen skal ophæves igen, hvis vi ikke kan overbevise de andre lande om stoffets farlighed. Forbuddet træder i kraft, i det øjeblik det besluttet i en medlemsstat. At et stof er allergifremkaldende, skal altid fremgå af mærkningen.

Svend Auken var klar over, at sådan var de juridiske regler, men det, han havde spurgt om, var den situation, at det f.eks. fremgik af en artikel i The Lancet, at et bestemt stof er allergifremkaldende, hvilken procedure skal man så følge, og hvor hurtigt kan stoffet blive taget af positivlisten – altså ikke blot i det enkelte land, men i hele EU?

Embedsmanden svarede, at en medlemsstat kan reagere på en sådan artikel ved at benytte "safe guard" klausulen til at forbyde stoffet, og hvis de andre lande også mener det, bliver stoffet taget af listen.

13. Rådskonklusioner om fremme af sundhed gennem sund ernæring og fysisk aktivitet

- Vedtagelse

Rådsmøde 2803 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Indenrigs- og sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) 726/2004

- (Evt.) Politisk enighed

KOM (2005) 0567

Rådsmøde 2803 – bilag 2 (samlenotat side 4)

KOM (2005) 0567 – bilag 2 (grundnotat af 24/5-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 264, side 1016 FO (Forhandlingsoplæg forelagt EEU 16/3-07)

Indenrigs- og sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

15. Rådskonklusioner om bekæmpelse af HIV/AIDS i EU og EU's nabolande

- *Politisk drøftelse (åben debat)*

- *Vedtagelse*

KOM (2005) 0654

Rådsmøde 2803 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferater:

(042) side 548 (seneste behandling i EEU 27/5-05)

Indenrigs- og sundhedsministeren: Som den sidste sag vil jeg nævne rådskonklusionerne om bekæmpelse af HIV og AIDS i EU og EU's nabolande. Det er punkt 15 i samlenotatet.

Bekæmpelse af HIV og AIDS er et emne, der allerede ved flere tidligere lejligheder har været drøftet i Rådet – senest ved rådsmødet i juni måned sidste år.

Forebyggelse og bekæmpelse af HIV og AIDS har været højt prioriteret af det tyske formandskab, der i marts måned har afholdt en konference ”Responsability and Partnership – Together against HIV/AIDS”. Hovedformålet med konferencen var at bygge videre på resultaterne af EU-konferencerne i Dublin og Vilnius i 2004 med særlig vægt på samarbejdet med civilsamfundet om bekæmpelse af AIDS.

Formandskabet har med udgangspunkt i konferencen fremlagt et forslag til rådskonklusioner, ligesom der er lagt op til, at Rådet skal udveksle erfaringer og ideer om, hvorledes civilsamfundet bedst muligt inddrages i forebyggelse og bekæmpelse af HIV og AIDS.

Fra dansk side værdsætter vi formandskabets prioritering af bekæmpelse af HIV og AIDS. Det er vigtigt, at emnet fortsat har en høj placering på den politiske dagsorden. Vi vil fra dansk side kunne tilslutte os rådskonklusionerne.

Jeg vil god ordens skyld nævne, at formandskabet overvejer at sætte HIV og AIDS på dagsordenen også for Det Europæiske Råds møde den 20.-21. juni 2007. Der er efter de foreliggende oplysninger ikke taget endelig stilling, men det er et klart ønske fra den tyske sundhedsminister, der gerne ser, at forebyggelse og bekæmpelse af HIV og AIDS får politisk opmærksomhed på højeste niveau. Det er altså forventningen, at HIV/AIDS vil blive nævnt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde. Emnet vil dog næppe blive genstand for egentlige drøftelser ved topmødet.

16. Rådskonklusioner om patientmobilitet og sundhedstjenesteydelser i det indre marked

- *Politisk drøftelse (åben debat)*

- *Vedtagelse*

Rådsmøde 2803 – bilag 2 (samlenotat side 18)

Alm. del (06) – bilag 59 (grundnotat af 13/11-06)

SEK (2006) 1195 – bilag 1 (Euu's og Suu's udtalelse om Kommissionens meddelelse om sundhedssektoren)

SEK (2006) 1195 – bilag 2 (Kommissionens svar på Suu's og Euu's udtalelse om EU's indsats vedr. sundhedssektoren)

Indenrigs- og sundhedsministeren: Den anden sag, som jeg vil nævne, er rådskonklusionerne om patientmobilitet og sundhedstjenesteydelser i det indre marked. Sagen er omtalt under punkt 16 i samlenotatet.

Jeg har tidligere orienteret udvalget om Kommissionens offentlige høring om Fællesskabets indsats på sundhedsområdet, hvor udvalget og regeringen efterfølgende har afgivet udtalelser.

Høringen er nu afsluttet, og Kommissionen er nu i færd med at analysere de omkring 280 høringssvar med henblik på fremsættelse af et eller flere forslag.

EU's sundhedsministre er naturligvis meget optaget af sagen, der bl.a. handler om patienternes adgang til betalt behandling i udlandet. Formålet med rådskonklusionerne er at sende et politisk signal til Kommissionen om Rådets engagement i sagen. Der er altså ikke tale om, at der på rådsmødet skal træffes nogen form for beslutninger om retten til at blive behandlet i udlandet.

Vi afventer fortsat, at Kommissionen fremsætter forslag. Når det sker, vil jeg vende tilbage til Europaudvalget. Det kan være, at et forslag vil foreligge allerede i år.

Svend Auken nævnte patientmobilitet som et eksempel på, at man i EU har en politiserende Domstol. Alle er enige om, at Domstolen skal være uafhængig, men det er utroligt, at det på et sådant område overlades til en aktivistisk domstol at skabe reglerne.

Han var ikke enig i det, der stod i samlenotatet om, at forslaget ikke ville have statsfinansielle konsekvenser.

For Svend Auken ville to synspunkter være vejledende: For det første nærhedsprincippet. Det må være det enkelte lands afgørelse, hvordan man indretter sit sundhedssystem. For det andet må de fælles regler, der måske skal være på visse områder, være så præcise som muligt, så man undgår at lave spillerum for flere afgørelser fra Domstolen.

Svend Auken håbede, man kunne være enige om det synspunkt, at hvis en patient skal have behandling i udlandet, er det noget, vi selv afgør. Det skal

ikke overlades til fælles lovgivning.

Martin Henriksen erklærede sig enig med Svend Auken i, at det selvfølgelig er en national beslutning, om vi vil lade patienter blive behandlet i udlandet.

Charlotte Antonsen syntes, det ville være fint, hvis der kom et direktiv på området, idet vi også skal tænke på patienternes mulighed for mobilitet. Forslaget har nogle meget positive perspektiver, specielt for meget sjældne sygdomme, men også i andre tilfælde kunne man få glæde af at blive behandlet i et andet land, hvor lægerne måske har særlige erfaringer med den sygdom, man lider af. Man kunne forestille sig en udvekslingsordning. Det er aldrig rart, når Domstolen fastlægger reglerne, men nu presser man på fra Ministerrådets side, hvilket er et signal til Kommissionen.

Per Clausen var enig i det synspunkt, at serviceniveauet i den danske sundhedssektor skal defineres politisk. Derfor er det selvfølgelig vigtigt at fastholde, at det er en politisk afgørelse og ikke en domstolsafgørelse.

Indenrigs- og sundhedsministeren stod ligesom Svend Auken klart for den holdning, at reglerne skal fastsættes politisk, ikke af en aktivistisk domstol. Det havde også været holdningen på at uformelt møde i Rådet i april. Man må finde en balance mellem medlemslandenes egen ret til at bestemme sundhedsvæsenets organisation og serviceniveau og så det internationale samspil. Det er derfor, man i Rådet nu går positivt ind i denne proces og afventer et forslag fra Kommissionen. Kommissionen har ikke sagt meget om, hvad den vil gøre, men måske drejer det sig i første omgang om at kodificere den eksisterende retstilstand.

Indenrigs- og sundhedsministeren erklærede sig enig med Charlotte Antonsen i, at der er et potentiale i patientmobilitet, og der er også et potentiale i at samarbejde om de sjældne sygdomme, således at man kan opnå en høj faglig kompetence også for små patientgrupper.

17. Rådshenstilling om forebyggelse af personskader og ulykker **- Vedtagelse**

KOM (2006) 0329

Rådsmøde 2803 – bilag 2 (samlenotat side 21)

Indenrigs- og sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Kommissionens grønbog ”Mod et Europa uden tobaksrøg – politiske valgmuligheder på EU-plan”

- Politisk drøftelse (åben debat)

KOM (2007) 0027

Rådsmøde 2803 – bilag 2 (samlenotat side 24)

KOM (2007) 0027 – bilag 2 (grundnotat af 18/4-07)

KOM (2007) 0027 – bilag 3 (udtalelse fra Sundhedsudvalget om grønbogen om et røg-frit EU)

Indenrigs- og sundhedsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 19. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/109/EF af 6. december 1993, for så vidt angår nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere

- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forventes behandlet på et senere rådsmøde

KOM (2006) 0791

Rådsmøde 2803 – bilag 2 (samlenotat side 28)

KOM (2006) 0791 – bilag 1 (grundnotat af 13/2-07)

Indenrigs- og sundhedsministeren: Punkt 19 i samlenotatet – forslaget om ændring af direktiv om regler om valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der er bosiddende i et medlemsland, hvor de ikke er statsborgere – er ikke på dagsordenen for rådsmødet. Men formandskabet sigter mod snarlig vedtagelse af forslaget. Derfor vil jeg gerne forelægge sagen til forhandlingsoplæg i dag.

Anvendelsen af de nuværende regler, der har været gældende siden 1994, har vist, at der er behov for ændringer. Reglerne har til formål at hindre, at unionsborgere, der er bosiddende i et andet medlemsland end deres hjemland, stemmer eller opstiller til valg til Europa-Parlamentet i mere end ét medlemsland. Men reglerne fungerer ikke hensigtsmæssigt. På den baggrund har Kommissionen fremsat forslag om ændring af det eksisterende direktiv.

Det er sigtet, at det nye direktiv skal gælde ved det kommende valg til Europa-Parlamentet i juni 2009.

Kommissionens ændringsforslag indeholder to hovedelementer. Jeg vil først komme ind på forslaget om at ændre af medlemsstaternes procedurer for at forhindre, at en unionsborger stemmer i både sit hjemland og i sit opholdsland, altså stemmer to gange. Dernæst vil jeg komme ind på forslaget om at ændre procedurerne vedrørende kontrol af kandidatens valgbarhed, når

denne ønsker at stille op i sit opholdsland.

For så vidt angår første del er der tale om et forslag, der sigter mod at forenkle de gældende procedurer, der har til formål at hindre, at unionsborgere stemmer til Europa-Parlamentet i både det medlemsland, hvor de har bopæl – altså deres opholdsland – og det medlemsland, hvor de er statsborgere, dvs. deres hjemland.

Efter det gældende direktiv skal medlemslandene udveksle oplysninger om personer, der ønsker at stemme til Europa-Parlamentet i et andet land end deres hjemland. Hjemlandet er forpligtet til at sørge for, at den pågældende vælger ikke afgiver stemme to steder, f.eks. ved – som det sker i Danmark – at slette den pågældende vælger af den nationale valgliste, således at pågældende kun står på valglisten i sit opholdsland.

Ordningen fungerer imidlertid ikke efter hensigten. Den er administrativt krævende for medlemslandene, og den mangler driftssikkerhed og effektivitet. Kommissionen mener endvidere, at den nuværende ordning kan føre til, at nogle unionsborgere uretmæssigt slettes af valglisten og dermed mister retten til at afgive stemme. Endvidere er der efter Kommissionens vurdering ikke tegn på, at dobbelt stemmeafgivning er et stort problem i medlemslandene.

Det er baggrunden for, at Kommissionen foreslår, at udvekslingsordningen afskaffes og erstattes af en adgang til efterfølgende kontrol af dobbelt stemmeafgivning, hvis der er mistanke om dette. Denne efterfølgende stikprøvekontrol skal kombineres med fastsættelse af sanktioner for overtrædelse af direktivet. Sådanne sanktioner har vi allerede i Danmark i dag.

Forslaget om at indføre en efterfølgende stikprøvekontrol har mødt modstand i en række medlemslande. Alle lande er stort set enige i, at den nuværende udvekslingsordning ikke fungerer optimalt. Men alle er til gengæld også enige om, at det naturligvis vil være langt bedre at søge at undgå, at borgerne overhovedet får mulighed for at stemme i to lande – i stedet for at konstatere det efterfølgende. Det hjælper jo ikke så meget, at man kan give borgerne en bøde for at have stemt i både opholdslandet og hjemlandet, når stemmesedlerne allerede er lagt i stemmekasserne.

FO

Det er baggrunden for, at Danmark efter regeringens opfattelse bør arbejde aktivt for at bevare og forbedre den nuværende ordning med forudgående kontrol i stedet for at indføre efterfølgende stikprøvekontrol.

Samtidig er jeg dog ikke blind for den nuværende ordnings mangler, og derfor mener jeg, at Danmark i sidste ende bør kunne tilslutte sig det forhandlingsresultat, der kan opnås enighed om.

Det andet hovedelement er forslaget om at ændre procedurerne vedrørende kontrol af en kandidats valgbarhed i hjemlandet, når denne ønsker at

stille op i sit opholdsland.

Efter det eksisterende direktiv skal en unionsborger, der ønsker at stille op som kandidat i et andet land end sit hjemland, fremlægge en attest om, at pågældende ikke har mistet sin valgbarhed i hjemlandet.

Det har ifølge Kommissionen vist sig at være problematisk for kandidater at fremskaffe en sådan attest fra hjemlandet.

I virkelighedens verden taler vi om et kvantitativt ret begrænset problem. Ved valget til Europa-Parlamentet i 2004 var det mindre end 100 EU-borgere, der stillede op til valget i et andet land end deres hjemland.

Kommissionen foreslår derfor, at unionsborgerne i stedet fremover skal erklære, at de ikke har fortabt deres valgbarhed i hjemlandet. Det er derefter op til opholdslandet at få hjemlandet til at bekræfte denne erklæring. Hvis det viser sig, at kandidaten har mistet sin valgbarhed i sit hjemland, er opholdslandet forpligtet til at hindre kandidaten i at lade sig opstille.

Efter dansk ret kan en person ikke hindres i at stille op som kandidat til valg til Europa-Parlamentet, selv om der måtte kunne rejses spørgsmål om, at vedkommende måtte have fortabt sin valgbarhed efter de danske regler om fortabelse af valgbarhed på grund af straf. En person, der er statsborger i et andet EU-land, kan heller ikke hindres i at stille op som kandidat til valget i Danmark, selv om de danske myndigheder måtte være bekendt med, at vedkommende har fortabt sin valgbarhed efter hjemlandets regler. Det er således først, efter at vedkommende har opnået valg til Europa-Parlamentet, at Folketinget vurderer, om pågældende har mistet sin valgbarhed enten efter de danske regler eller efter hjemlandets regler. Kommissionen har i forbindelse med Danmarks svar på en åbningsskrivelse i 1995 accepteret den danske ordning.

FO

Fra dansk side ønsker vi at opretholde den danske ordning også under det ændrede direktiv. Baggrunden for dette er, at man fra dansk side gerne ser, at der gælder samme regler for at opstille til Europa-Parlamentet for danske statsborgere og for statsborgere fra de øvrige EU-lande.

Vi har fra dansk side haft kontakter med Kommissionen med henblik på at sikre os, at den danske ordning vil kunne bevares, også når det nye direktiv træder i kraft. Kommissionen har ikke været afvisende over for det danske ønske.

Det har under de hidtidige forhandlinger i øvrigt vist sig, at en række andre medlemslande tilsyneladende også vil have problemer, såfremt de forud for valg til Europa-Parlamentet skal hindre kandidater fra andre medlemslande i at stille op.

Der tegner sig en løsning, der indebærer, at vi kan opretholde de gældende danske regler. Det vil vi fra dansk side lægge betydelig vægt på.

Svend Auken var klar over, at det ikke drejede sig om ret mange per-

soner, som blev valgt i et andet land end deres hjemland, men selv om der kun er ganske få sager, kan man godt lave reglerne bedre. Det danske system sikrer, at den, der står på valglisten, også har lov til at stå der. Vi vil være 100 procent sikre, og det bruger vi ganske mange ressourcer på. Han kunne helhjertet støtte forslaget – også at man venter med at kontrollere valgbarheden til efter at vedkommende er valgt. I øvrigt pegede Svend Auken på, at den ordning, vi har i de nordiske lande, hvorefter nordiske borgere har lov til at stemme til lokalvalgene, fungerer fuldstændig ubureaukratisk og efter fælles regler.

Martin Henriksen sagde nej til forhandlingsoplægget, idet han mente, at det land, man stemmer i, må være det land, man er statsborger i.

Charlotte Antonsen spurgte, hvilket lands regler der er gældende, når man efterfølgende kontrollerer, om de valgte er valgbare. Er der europæiske regler?

Per Clausen mente, forslaget ville gøre det nemmere for borgerne både at opstille til valget og få mulighed for at blive valgt, og derfor ville Enhedslisten støtte forslaget, selv om det kan give noget ekstra bureaukrati.

Indenrigs- og sundhedsministeren sagde, at i Danmark er det Folketinget, der afgør, hvorvidt de i Danmark valgte er valgbare. Hvis de pågældende ikke bor i Danmark, skal det selvfølgelig ske under hensyn til valgbarhedsreglerne i den pågældendes hjemland. I øvrigt forekom det ham at være et hypotetisk spørgsmål, idet der vist nok kun var en enkelt udenlandsk statsborger, der var stillet op her i landet, og vedkommende var ikke blevet valgt.

Elisabeth Arnold mente, man skulle opfylde valgbarhedskriterierne i det land, hvor man opstiller. Der er ikke fælles EU-regler.

Indenrigs- og sundhedsministeren bekræftede, at man skal opfylde både de danske regler og reglerne i ens hjemland.

20. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af [...] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarehygiejne *- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forventes behandlet på et senere rådsmøde*

KOM (2007) 0090

Rådsmøde 2803 – bilag 3 (samlenotat side 15)

KOM (2007) 0090 – bilag 2 (grundnotat af 7/5-07)

KOM (2007) 0090 – spørgsmål 1 (om blokering af forslaget)

Familie- og forbrugerministeren: Jeg vil nu benytte lejligheden til at orientere udvalget om forslaget om regelforenkling af forordningen om fødevarehygiejne.

Kommissionen præsenterede i november 2006 et strategiprogram for en bedre lovgivning i Den Europæiske Union.

Kommissionen har efterfølgende i et handlingsprogram for reduktion af de administrative byrder i EU fremlagt forslag til tiltag, der skal sikre en reduktion af de administrative byrder gennem mindre lovgivningsændringer uden at påvirke beskyttelsesniveauet eller lovgivningens oprindelige formål.

Et af disse forslag er forslaget om ændring af hygiejneforordningen, der forelå i en dansk udgave den 27. marts 2007.

Kommissionen ønsker en hurtig behandling af forslaget og har derfor opfordret Rådet og Europa-Parlamentet til at vedtage forslaget hurtigst muligt.

Forslaget indebærer, at erhvervslivet skal lettes for administrative byrder ved at fritage små fødevarevirksomheder for at indføre og iværksætte egenkontrol. En egenkontrol, som er baseret på principperne for risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter, HACCP-principperne.

Fritagelsen skal efter forslaget gælde for de såkaldte ”mikrovirksomheder”. Det vil sige virksomheder, som beskæftiger under 10 personer og har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. euro, svarende til ca. 15 mio. kr., og hvis aktiviteter primært består i at sælge fødevarer direkte til den endelige forbruger.

Regeringen støtter naturligvis intentionen om at reducere de administrative byrder for virksomhederne. Men når det handler om fødevarerområdet, kommer fødevarerens sikkerhed altid først. Hvis der skal være regelforenklings på dette område, skal det bygge på en risikovurdering.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget i den nuværende form. Regeringen mener, at forslaget skal bygge på en risikovurdering af de aktiviteter, som virksomhederne har, og ikke på virksomhedernes størrelse eller omsætning.

Jeg vurderer, at forslaget i den form, det er fremlagt af Kommissionen, i væsentlig omfang vil forøge risikoen for markedsføring af sundhedsskadelige fødevarer. Det mener jeg, fordi det bl.a. vil fritage slagtere, bagere og andre mindre virksomheder, der fremstiller fødevarer, fra at gennemføre risikobaseret egenkontrol med hygiejne.

Det tyske formandskab har arbejdet for at få forslaget vedtaget under deres formandskab. Forslaget møder imidlertid modstand i sin nuværende form hos et stort flertal af medlemsstaterne. Modstanderne har – ligesom Danmark – givet udtryk for, at en eventuel ændring af reglerne i det mindste skal bygge på en risikovurdering, hvor man tager hensyn til virksomhedernes aktiviteter.

Som bekendt er det tyske formandskab efterfølgende kommet med en kompromistekst. Det tyske forslag peger i den rigtige retning, da det bygger

på en risikovurdering – ikke som det tidligere forslag, der baserede sig på virksomhedens omsætning og antal af medarbejdere.

Det tyske forslag svarer i store træk til det, som den eksisterende retsstilling allerede giver mulighed for. Det vil sige, at medlemsstaternes myndigheder efter en risikovurdering kan fravige kravet om dokumenteret egenkontrol for bestemte typer af virksomheder samt fastlægge omfanget af egenkontrollen i de enkelte virksomhedstyper.

Det tyske kompromisforslag blev behandlet på et ekspertarbejdsgruppemøde i mandags, den 21. maj, hvor en bred kreds af medlemsstater gav udtryk for, at de ikke kunne støtte den tyske kompromistekst.

Kommissionen vil nu overveje situationen på baggrund af tilkendegivelserne fra medlemsstaterne.

Som det ser ud nu, regner vi ikke med, at forslaget når at blive vedtaget under det tyske formandskab.

Regeringens holdning er altså helt klar. Vi ser gerne lettelser af de administrative byrder for virksomhederne, men det må ikke ske på bekostning af fødevarerikkerheden. Det synspunkt vil regeringen stå fast på i forhandlingerne i Bruxelles.

Mette Gjerskov gentog, hvad hun havde sagt i Fødevareudvalget for en time siden, at det forslag skal simpelt hen hældes af brættet. Hun betegnede det som fuldstændig uacceptabelt, at man på denne måde lettede byrderne for erhvervslivet på bekostning af forbrugerne. Hun havde ikke set det tyske formandskabs kompromisforslag, men glædede sig over, at familie- og forbrugerministeren ikke mente, det ville blive vedtaget under dette formandskab. Hun havde meget svært ved at se, hvordan man kunne nå frem til et kompromis, som vi på nogen måde kunne acceptere.

Per Clausen erklærede sig helt enig i Socialdemokraternes aktuelle standpunkt.

Anne Grete Holmsgaard gav tilslutning til Mette Gjerskovs udtalelse om, at forslaget skal hældes af brættet. Det skulle man sige i stedet for at spille tid på et tysk kompromisforslag, som svarer til det, vi kender i forvejen.

Martin Henriksen kunne ligeledes tilslutte sig Mette Gjerskovs formulering.

Det kunne lyde meget fint, at man ville lette byrderne for erhvervslivet, men er der nogen, der varetager forbrugernes interesser?

Han havde forstået, at familie- og forbrugerministeren løbende ville orientere Fødevareudvalget om forhandlingernes forløb.

Svend Auken kunne tilslutte sig det, der var sagt, og konstaterede, selv om der ikke blev forelagt forhandlingsoplæg, at et flertal i Europaudvalget havde givet et meget præcist råd til familie- og forbrugerministeren. Han

mindede om, at Socialdemokraterne hele tiden havde været skeptiske over for Verheugens idé om, at man skulle sætte et kvantitativt mål for, hvor meget man skulle nedskære erhvervslivets byrder, idet det i praksis ofte vil føre til, at man svækker forbrugerbeskyttelsen. Det gælder navnlig, når vi taler om fødevarekontrol. Svend Auken gjorde opmærksom på, at forslaget ikke drejer sig om cykelsmede og vinhandlere, men om bagere og slagtere og pizzeriaer.

Lone Dybkjær erklærede sig enig med Mette Gjerskov og Svend Auken. Hun mindedes, at da forslaget om de 25 pct. regelforenkligning første gang blev fremsat, sad hun i Europa-Parlamentet, og dengang opfattede hun det som en katastrofe, idet alt for firkantede regler ødelagde det fornuftige arbejde med regelforenkligning, man udførte på miljøområdet.

Familie- og forbrugerministeren var helt enig i den bramfri bemærkning fra Mette Gjerskov. Det er også regeringens indstilling. Når vi ikke havde taget direkte afstand fra det tyske kompromisforslag, skyldes det, at det ikke forhindrer de danske myndigheder i at opretholde vores nuværende beskyttelsesniveau.

Hun svarede Martin Henriksen, at forslaget skyldes et ønske om at reducere de administrative byrder, og forslaget er kommet til verden i det direktorat, der tager sig af erhvervslivet – ikke det, der tager sig af fødevaresikkerhed.

Hun bekræftede, at man løbende ville orientere om, hvad der skete i sagen, men hun regnede ikke med, at Kommissionens forslag eller et kompromisforslag fra det tyske formandskab ville kunne vedtages.

Familie- og forbrugerministeren mente, Kommissionen skulle lade være med at komme med sådanne forslag, som kan ødelægge EU's image.

Anne Grete Holmsgaard syntes, det var en oplagt vindersag for regeringen at gå ud og sige, at vi vil ikke have noget forslag, hverken Kommissionens eller det tyske kompromisforslag. Vi kan godt med de nuværende regler på nationalt plan fritage de cykelsmede og vinhandlere, der har været talt om.

21. Eventuelt – Camp om de sociale aspekter af menneskehandel

Socialministeren: Til sidst vil jeg gerne kort nævne et punkt under eventuelt på Rådets dagsorden, som omhandler de sociale aspekter af menneskehandel. Jeg var i marts vært for en såkaldt Camp, hvor repræsentanter for medlemsstaterne og en række NGO'er havde en særdeles intens drøftelse af de sociale aspekter af menneskehandel. Camp'en mundede ud i, at deltagerne blev enige om 14 budskaber, som kan danne grundlag for den videre håndtering af emnet på EU-plan og i medlemsstaterne. Jeg vil på rådsmødet orientere mine kolleger om de 14 budskaber. Det er altså kommet noget ud af Camp'en. Jeg vil

sende en kopi af materialet til udvalget.

Lad mig endelig sige, at det er ualmindeligt tilfredsstillende, at det danske initiativ på dette forfærdelige område har vundet genklang så hurtigt, og at vi nu er kommet videre med sagen. Formelt er det Kommissionen, der foretager koordineringen på dette område. Vi vil nu lægge os i selen for, at det indgår med vægt i den åbne koordinationsmetode. Allerede til december skal vi være vært for en såkaldt peer review inden for den åbne koordinationsmetode.

Svend Auken syntes, det var fint, at socialministeren var gået så aktivt ind i spørgsmålet om kvindehandel.

Elisabeth Arnold syntes, det var udmærket, at socialministeren havde afholdt en Camp om de sociale konsekvenser af menneskehandel, og det var godt, at udvalget fik en orientering om det, men hun havde svært ved at forestille sig, at alle EU-landene kunne finde fælles fodslag. I den forbindelse henviste hun til, at man i Tyskland og Holland har licenser til prostituerede, mens man i Sverige kriminaliserer de prostitueredes kunder. Hun mente, at hvis man skal lave noget ved hjælp af de åbne koordinationsmetode, skal man have et fælles mål.

Socialministeren takkede for den positive melding fra Svend Auken.

Hun sagde i anledning af Elisabeth Arnolds indlæg, at det startede med, at hun havde taget emnet op sidste år og fået medlemslandenes opbakning til at fokusere på de menneskelige aspekter, hvor man ellers plejer at fokusere på de juridiske aspekter af menneskehandel. Den nævnte Camp havde udmøntet sig i 14 konkrete forslag, som man nu sender til Kommissionen. Der er ikke taget stilling til de enkelte forslag. Nogle af forslagene går ud på, at der skal være en hotline, som alle kan ringe til, og at man skal opbygge netværk og NGO'er i de lande, hvor kvinderne kommer fra, ligesom landene skal lave en handlingsplan. Måske kan man i tilknytning til Ligestillingsinstituttet samle flere data ind, så man får noget at vide om, hvem der særligt er i risikozonen. Der har ikke været nogen politisk diskussion om prostitution, for det er selvfølgelig op til hvert enkelt land at lægge sin politik på det område.

Lone Dybkjær erklærede sig enig med Elisabeth Arnold og tilføjede, at hun troede ikke, man undgik at lægge penge på bordet. Kvindehandel finder sted, og den vokser. Det vil koste os nogle penge at menneskeliggøre de ting.

Socialministeren henviste, med hensyn til de penge Lone Dybkjær talte om, til, at vi havde arbejdet voldsomt på, at DAPHNE-programmet blev åbent også for dette emne, og det var faktisk lykkedes.

Formanden konkluderede, at der for så vidt angik familie- og forbrugerministerens område ikke er konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsop-

læg vedrørende punkt 12 om 4-pakken, idet Enhedslisten dog ytrede sig imod forhandlingsoplægget.

Hun konkluderede, at der på indenrigs- og sundhedsministerens område ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg på punkt 19 vedrørende valg til Europa-Parlamentet, idet Dansk Folkeparti dog ytrede sig imod forhandlingsoplægget.